

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Bc. L.V.**, zastoupeného zmocněncem Ing. A. N., bytem B., P. 1462/1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 25.8.2014, č. j. MSK 107939/2014,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 29.10.2014 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntále ze dne 28.5.2014, č. j. MUBR/69124-13/tvr-SO-R-425/13_10315/2013/tvr, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce kromě specifikace pochybení, jichž se měl dle jeho názoru dopustit správní orgán I. stupně, v to počítaje nesprávné hodnocení důkazů, neprovedení žalobcem označených důkazů, že správní orgán I. stupně řádně nezjistil stav věci,

nerozhodl o námitce podjatosti, postupoval svévolně a v rozporu s celou řadou ustanovení správního řádu a v rozporu se zákonem o přestupcích, namítal, že rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále mu nebylo nikdy oficiálně správním orgánem I. stupně doručeno, on sám si je vyzvedl na Městském úřadě v Bruntále dne 17.7.2014. Proti rozhodnutí podal v zákonné lhůtě dne 1.8.2014 prostřednictvím zmocněnce odvolání, které následně doplnil dne 7.8.2014. Uvedl, že ani rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 107939/2014, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání, mu nebylo žalovaným doručeno. Doručeno bylo toliko jeho zmocněnci dne 28.8.2014. Rozhodnutí žalovaného považuje za nesprávné, má za to, že od převzetí rozhodnutí na Městském úřadě v Bruntále dne 17.7.2014 do 1.8.2014 byla dodržena 15 denní lhůta pro podání odvolání.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný uvedl, že nepochybně předání kopie rozhodnutí správnímu orgánu žalobci dne 17.7.2014, což jasně vyplývá z úředního záznamu z toho dne. Poukázal na to, že tato skutečnost nemá žádný vliv na okamžik doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobci, ke kterému došlo již dne 12.6.2014, kdy bylo fikcí doručeno jeho zástupci Ing. A. N., čehož důkazem je doručenko přiložené k rozhodnutí správního orgánu. Žalovaný odkázal na ust. § 34 odst. 1 správního řádu a uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když své rozhodnutí doručoval pouze zástupci žalobce. Bylo-li tedy rozhodnutí správního orgánu doručeno zástupci žalobce za pomoci fikce doručení dne 12.6.2014, pak bylo rozhodnutí správního orgánu doručeno v souladu s právními předpisy dne 12.6.2014 a ode dne následujícího, tedy 13.6.2014, započala běžet lhůta pro podání odvolání. Posledním dnem, kdy měl žalobce možnost podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu bylo 27.6.2014. Co se týče odvolání plné moci, žalovaný poznamenal, že dne 4.11.2013 byla správnímu orgánu doručena plná moc datovaná téhož dne, v níž žalobce jakožto zmocnitel udělil plnou moc Ing. A. N. k zastupování v řízení o předmětném přestupku. Z protokolu o ústním jednání ze dne 27.1.2014 vyplývá, že 27.1.2014 ve 12:00 hodin bylo správnímu orgánu doručeno odvolání uvedené plné moci. V 13:13 hodin téhož dne pak byla správnímu orgánu doručena plná moc, ve které žalobce opětovně udělil plnou moc Ing. A. N. k zastupování v řízení o předmětném přestupku. Žalobce pak dne 25.5.2014 tuto plnou moc odvolal. O tomto odvolání plné moci však uvědomil správní orgán poprvé až dne 20.6.2014, tedy až poté, kdy bylo rozhodnutí správního orgánu již vypraveno a také doručeno. Žalovaný uvedl, že v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek č. j. 1 As 32/2009-58, č. j. 2 As 33/2014-29, č. j. 2 As 37/2014-49) činí závěr, že skutečnost, že došlo dne 25.5.2014 k odvolání plné moci udělené žalobcem dne 27.1.2014, ještě sama o sobě neznamena, že nemohlo být i po tomto datu rozhodnutí týkající se žalobce řádně doručeno tomuto zmocněnci. Vzhledem k výše uvedenému je nutno učinit závěr, že odvolání plné moci bylo vůči správnímu orgánu účinné, jakmile mu bylo oznámeno, tedy nejdříve dne 20.6.2014. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně však bylo vydáno dne 28.5.2014, vypraveno dne 30.5.2014 a doručeno dne 12.6.2014, tedy dříve, než mu bylo oznámeno odvolání plné moci. Správní orgán tak postupoval správně a v souladu s právními předpisy i ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, když rozhodnutí doručoval zástupci žalobce. Jak výše uvedeno, rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno 12.6.2014, odvolací lhůta pak v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu začala běžet dne 13.6.2014. Posledním dnem lhůty pak byl den 27.6.2014 a dne 28.6.2014 rozhodnutí v souladu s § 73 odst. 1 správního řádu nabylo právní moci. V doložce právní moci správní orgán I. stupně na svém rozhodnutí

nesprávně vyznačil datum nabytí právní moci dne 1.7.2014 namísto správného data 28.6.2014. Ačkoliv se jedná ze strany správního orgánu o pochybení, žalovaný konstatoval, že tímto pochybením nedošlo k jakékoli újmě na právech žalobce. Žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu podal osobně dne 1.8.2014, tedy po marném uplynutí lhůty pro odvolání.

Krajský soud předně konstatuje, že v 10:15 hodin dne 25.8.2015 byla soudu doručena omluva žalobce s žádostí o odročení jednání s odůvodněním, že již před doručením předvolání k jednání měl zaplacenou zahraniční rekreaci a v době od 21.8.2015 do 6.9.2015 se bude nacházet mimo Českou republiku. Doklady o tom soudu doloží dodatečně. Soud uvedené žádosti žalobce o odročení jednání vyhověl a další jednání nařídil na 15.9.2015 v 9:30 hodin. 14.9.2015 bylo soudu doručeno elektronické podání bez zaručeného elektronického podpisu, které bylo následně řádně doplněno 15.9.2015 písemným podáním shodného znění, doručeným v 9:05 hodin, v němž Ing. A. N. sdělil soudu, že dne 14.9.2015 obdržel plnou moc, kterou mu udělil žalobce pro zastupování v této věci, uvedl dále, že žalobce se nemůže jednání zúčastnit ze zdravotních důvodů a proto jej pověřil, aby jej u jednání zastupoval. Ing. A. N. současně doložil plnou moc ze dne 14.9.2015, již byl žalobcem zmocněn k zastupování v této věci. Zmocněnec dále požádal o odročení jednání s odůvodněním, že se jednání nemůže zúčastnit, protože mu tento termín koliduje s jiným soudním jednáním konaném shodou okolností rovněž u Krajského soudu v Ostravě dne 15.9.2015 v 10:00 hodin ve věci sp. zn. 57Co 360/2015. Soud této žádosti o odročení jednání z níže uvedených důvodů nevyhověl a v souladu s ust. § 49 odst. 1, 3, § 50 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního věc projednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnce.

Především je nutno předeslat, že důležitost důvodu, pro který účastník řízení žádá o odročení jednání, soud posuzuje vždy s přihlédnutím ke všem okolnostem konkrétního případu. I když účastník řízení ve své žádosti uvádí důvod jinak způsobilý vést k závěru o odročení jednání (v daném případě dalšího jednání), není soud vždy povinen bez dalšího takové důvody akceptovat. V daném případě především nelze přehlédnout tu skutečnost, že se jednalo v pořadí o druhé jednání nařízené soudem, přičemž řízení bylo zahájeno 27.10.2014 a k datu 20.8.2015, kdy žalobci bylo doručeno předvolání k prvnímu jednání u krajského soudu, měl žalobce dostatečný časový prostor pro zvolení si zástupce v tomto řízení, kteréžto právo je mu zaručeno článkem 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a byl zde tak dostatečný časový prostor, aby se jak žalobce, tak i jeho případný zástupce připravili na jednání. Právo žalobce dát se zastoupit v tomto řízení vyplývá z § 35 odst. 2 (zastoupení advokátem) a § 35 odst. 6 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (zastoupení fyzickou osobou). Jestliže si žalobce zvolil zástupcem fyzickou osobu a jí udělil plnou moc teprve dne 14.9.2015, tj. den před nařízeným druhým jednáním u krajského soudu a tento zmocněnec téhož dne, tj. 14.9.2015, kdy převzal zmocnění, věděl, že má v jiné věci vedené u Krajského soudu v Ostravě ve stejný den, tj. 15.9.2015, již nařízeno jednání v 10:00 hodin (jednání v této věci bylo nařízeno na 9:30 hodin), pak za popsané situace nebylo možno kolizi s jiným jednáním zmocněnce považovat v této věci za důležitý důvod pro odročení jednání z důvodu, že je zde překážka, pro kterou se nebude moci ústního jednání v této věci zúčastnit. Žalobce si totiž mohl zvolit jiného zástupce, nadto od zahájení řízení v této věci měl pro volbu zástupce značný časový prostor a soud má za to, že řádnému

uplatnění procesních práv odpovídá postup, kdy účastník řízení volbu zástupce činí včas nikoli „na poslední chvíli“. Uvedl-li zmocněnec žalobce v žádosti o odročení jednání, že žalobce se ústního jednání nemůže zúčastnit ze zdravotních důvodů, aniž by je blíže specifikoval a osvědčil, přitom elektronicky se soudem komunikoval, neshledal soud proto ani tento tvrzený důvod za důležitý důvod pro odročení jednání.

Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu žalovaného zjistil soud, že žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 25.8.2014, č. j. MSK 107939/2014 bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 28.5.2014, č. j. MUBR/69124-13/tvr-SO-R-425/13_10315/2013/tvr zamítnuto jako opožděné. Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno zmocněnkyni žalobce paní B. B. do vlastních rukou dne 28.8.2014. Zmocnění žalobce paní B. B. bylo prokázáno plnou mocí ze dne 17.7.2014.

Z ust. § 34 odst. 1, 2 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Na základě výše uvedeného soud činí závěr o tom, že žalovaný postupoval správně, a to v souladu s § 34 odst. 1, 2 správního řádu, když žalobou napadené rozhodnutí doručoval toliko zmocněnkyni žalobce, neboť se jednalo o meritorní rozhodnutí a nejednalo se o případy, kdy měl zastoupený něco v řízení osobně vykonat. Není tak důvodná žalobní námitka žalobce, že jemu osobně rozhodnutí žalovaného nebylo doručeno.

Vzhledem k tomu, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů zamítnuto jako opožděné, zabýval se soud dále pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Protože rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost nelze považovat za součást meritorního projednávání přestupku, neboť v něm odvolací orgán pouze vyslovuje závěr o tom, že odvolání proti rozhodnutí bylo podáno opožděně, nelze tak napadené rozhodnutí o přestupku meritorně přezkoumat a soud se proto nezabývá námitkami nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 10/2010-75).

Podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník pouze jednoho zmocněnce.

V obecné rovině krajský soud předně konstatuje, že plná moc na základě, které se advokát či obecný zmocněnec (jako tomu bylo v projednávané věci) zavazují zastupovat účastníka řízení, může být uzavřena jak ústně, tak písemně. Udělení plné moci je však třeba správnímu orgánu prokázat, což se děje listinou obsahující prohlášení účastníka správního řízení, jímž pověřuje zmocněnce svým zastupováním. Lze ji nahradit i prohlášením učiněným ústně do protokolu. Plná moc je tedy listinou ověřující uzavření dohody o plné moci.

Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 8 As 94/2011-80 dovodil, že pro posouzení otázky zániku plné moci zmocněnce účastníka správního řízení je nutno aplikovat ust. § 28 odst. 2 o.s.ř., občanského soudního řádu, zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu (v daném případě vůči správnímu orgánu) účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny.

Ze správního spisu Městského úřadu v Bruntále zjistil soud pro věc významné následující skutečnosti. Dne 4.11.2013 byla správnímu orgánu doručena plná moc z téhož dne, jíž žalobce zmocnil v předmětném správním řízení k zastupování Ing. A. N. Z protokolu o ústním jednání ze dne 27.1.2014 vyplývá, že ve 12:00 hodin téhož dne bylo správnímu orgánu doručeno odvolání uvedené plné moci žalobcem a tímto okamžikem došlo v souladu s ust. § 28 odst. 2 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb. v pl. znění k zániku plné moci ze dne 4.11.2013. V 13:13 hodin dne 27.1.2014 byla správnímu orgánu doručena plná moc ze dne 27.1.2014, jíž žalobce opětovně zmocnil k zastupování Ing. A. N. Ze spisu dále vyplývá, že rozhodnutí Městského úřadu v Bruntále ze dne 28.5.2014, č. j. MUBR/69124-13/tvr-SO-R-425/13_10315/2013/tvr bylo vypraveno 30.5.2014. Zmocněnci žalobce Ing. A. N. bylo rozhodnutí doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence. Protože adresát při doručování nebyl zastížen, byl vyzván k vyzvednutí zásilky na poště a bylo mu zanecháno poučení. Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 2.6.2014. Vzhledem k tomu, že si zmocněnec žalobce Ing. A. N. tuto zásilku v úložní době nepřevzal, došlo k jejímu doručení v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu desátého dne ode dne, kdy byla zásilka k vyzvednutí připravena, tj. dne 12.6.2014. Ze spisu dále vyplývá, že až dne 20.6.2014 (č. l. 119) bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, v němž správnímu orgánu sdělil, že vypovídá svému zmocněnci Ing. A. N. plnou moc ze dne 27.1.2014. Listina o vypovězení plné moci je ze dne 25.5.2014.

Jestliže z ust. § 28 odst. 2 občanského soudního řádu, zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že odvolání plné moci účastníkem nebo její

vypovězení zástupcem jsou vůči správnímu orgánu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny, pak je nutno učinit závěr, že se v projednávané věci tak stalo dne 20.6.2014.

Soud dále činí závěr, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručováno žalobci k rukám jeho zmocněnce v době, kdy ještě byl Ing. A. N. zastoupen, neboť účinky zániku zastoupení nastaly vůči správnímu orgánu až dne 20.6.2014, čili až po řádném doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, k čemuž došlo jak výše uvedeno 12.6.2014.

Lhůta pro včasné odvolání stanovená v § 83 správního řádu v délce 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí běžela od 13.6.2014 a skončila v pátek 27.6.2014. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak nabylo právní moci dne 28.6.2014. Podal-li žalobce odvolání až dne 1.8.2014 prostřednictvím své zmocněnkyně paní B. B., jíž udělil plnou moc dne 17.7.2014, jedná se o odvolání opožděné a žalovaný proto postupoval správně, když v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu toto opožděné odvolání zamítl.

Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15.9.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně